

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4592

гр. София, 05.07.2017 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав,** в закрито заседание на 05.07.2017 г. в следния състав:
Съдия: Светлана Димитрова

като разгledа дело номер **6822** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Л. С., чрез представител по пълномощие адв. М.Ч. срещу Българска народна банка (БНБ) с претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на твърдяно незаконосъобразно бездействие на БНБ по прилагането на Директива 94/19/EО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (в несъстоятелност).

Претендира се обезщетение в размер на 8627,97 лв., представляващо законната лихва за забавено плащане на гарантирани вземания за периода 30.06.2014 г. - 04.12.2014 г. върху максималния размер на гарантирани вземания - от 196 000 лева, ведно със законната лихва върху вземането, считано от датата на образуване на делото до окончателното му изплащане и разносите по делото.

Ищцата поддържа, че причинената вреда се дължи на незаконосъобразно бездействие на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очертания срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/EО, изменена с Директива 2009/14/EО.

Съдът установява, че по отношение на настоящото производство е налице основание за спирането му на основание чл. 631, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК поради следното:

Видно от предмета на правния спор претенцията на ищцата е за вреди, понесени от него вследствие нарушаване правото на ЕС.

Относно родовата подсъдност на делата за отговорността на държавата за нарушение на правото на ЕС и приложимия процесуален ред за разглеждане на исковите претенции е образувано тълкувателно дело № 2/2015 г. за приемане на съвместно тълкувателно постановление от Общите събрания на съдиите от Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен и I и II колегия на Върховния

административен съд по въпроса: „По кой процесуален ред и от кой съд следва да се разгледа искът за отговорността на държавата за вреди, причинени от нарушение на правото на ЕС ?" Образуваното тълкувателно дело не може да бъде разглеждано като преюдициално по смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК предвид Тълкувателно решение № 8 от 7.05.2014 г. на ВКС по т. д. № 8/2013 г., ОСГТК.

На съда е служебно известно обаче, че по преюдициалното запитване, отправено от Административен съд Варна по адм. дело № 560/2016г., 8 състав, е образувано Дело С-571/16 пред Съда на Европейския съюз. С преюдициалното запитване са зададени общо осем въпроса, касаещи конкретния казус по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], но първите два относими към тълкуването на разпоредбата на чл. 4 § 3 от ДЕС относно компетентността на съда и реда за разглеждане на исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС.

Съдът намира, че произнасянето на СЕС по Дело С-571/16 има преюдициално значение за правилното решаване на спора по настоящото дело, доколкото постановяване на акт по същество от родово некомпетентен съд представлява всяко съществен порок на решението, обуславящо неговата недопустимост и макар преюдициалното запитване да не е отправено по настоящото дело, то по аналогия следва да бъде приложена нормата на чл. 631, ал. 1 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 631, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА адм. д. № 6822 / 2017 г. до произнасяне на СЕС по Дело С-571/16.

Определението не подлежи на обжалване по аргумент от чл. 631, ал. 1, изр. 2 ГПК.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: